

ВПЛИВ ПОЛІОКСИДОНІО НА МЕХАНІЗМИ АПОПТОЗУ У ХВОРИХ НА БРОНХІАЛЬНУ АСТМУ У ПОЄДНАННІ ІЗ ОЖИРІННЯМ

Приступа Л.Н., доц. Гуйва Т.О.

Науковий керівник – проф. Орловський В.Ф.

СумДУ, медичний інститут, кафедри внутрішньої медицини

Сумська обласна клінічна лікарня

Мета: вивчення апоптозу лімфоцитів та нейтрофілів у хворих на бронхіальну астму (БА) та при її поєднанні із вісцеральним ожирінням (ВО) та вплив на нього поліоксидонію (ПО).

Матеріал і методи. Обстежено 29 хворих на БА із нормальною масою тіла (І група) та 22 хворих на БА у поєднанні із ВО (ІІ), які отримували базове лікування; 21 хворий на БА у поєднанні із ВО, які отримували у доповнення ПО дом'язово по бмг № 10 (ІІІ група). Експресію CD95⁺ та вміст апоптичних лімфоцитів і нейтрофілів вивчали непрямим імунофлуоресцентним методом.

Результати дослідження показали достовірне підвищення вмісту апоптичних лімфоцитів у хворих І групи та зниження у хворих ІІ і ІІІ груп у порівнянні із контролем та із І групою. Після лікування у хворих І групи він залишався підвищеним, ІІ групи зростав, але залишався нижчим за показник контролю, а у ІІІ групі наближався до контролю. Виявлено зниження вмісту апоптичних нейтрофілів, особливо у пацієнтів ІІ та ІІІ груп. Після лікування у пацієнтів І групи рівень апоптичних нейтрофілів суттєво не змінювався, у хворих ІІ групи зростав ($p < 0,01$), але залишався нижчим за показник контролю ($p < 0,001$), а у хворих ІІІ групи наближався до норми. Рівень експресії CD95⁺ був найнижчим у хворих ІІ та ІІІ груп, а наприкінці лікування зростав у хворих ІІІ групи, перевищуючи такий у хворих ІІ групи ($p < 0,05$).

Висновок. Залучення ПО до лікування хворих на БА із ВО сприяло більш вираженому зростанню вмісту апоптичних лімфоцитів і нейтрофілів поряд із підвищенням експресії на них маркера готовності до апоптозу.